

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7806200002
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7806200002.16

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v právnej veci žalobkyne N. O., narodenej XX. I. XXXX, bývajúcej v Z. Z., M. XXX/ X, t.č. prechodne L., M. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom Advokátska kancelária, so sídlom v Košiciach, Mlynská 28 (predtým Česká 5), proti žalovanej : 1. Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, 2. Q. N., bývajúcemu v Ž., Q. X, zastúpenému JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom Advokátska kancelária, so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 4, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Súd p r i z n á v a žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Predmetom tohto konania bolo konanie o náhradu škody z ublíženia na zdraví.
2. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 19. augusta 2015 sp. zn. 12 C 57/2013-321 zaviazal žalovaných zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne sumu 80.250,43 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti nad 80.250,43 Eur žalobu zamietol s tým, že o trovách konania súd rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Voči predmetnému rozsudku podali odvolanie žalobkyňa, ako aj žalovaná 1/. Na odvolanie žalobkyne a žalovanej 1/ Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 28. apríla 2016 sp. zn. 2Co/46/2016-391 zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne sumu 128.400,70 Eur, lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2016.
3. Tunajší súd uznesením zo dňa 28. júla 2016 číslo konania 12 C 57/2013-431 zaviazal žalovaných 1/, 2/zaplatiť žalobkyňi trovy konania spoločne a nerozdielne vo výške 24 943,19 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.
4. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu na účet okresného súdu, vedený v Štátnej pokladnici vo výške 2.026,06 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.
5. Predmetom tohto konania zostalo len rozhodnutie o trovách konania. Žalobkyňa si uplatnila trovy konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia žalobkyne v prvostupňovom a odvolacom konaní v celkovej sume 24.943,19 €, ktoré boli vyčíslené a podrobne rozpísané v dôvodoch predmetného uznesenia.
6. Po citácii § 142 ods. 3 OSP p. súd konštatoval, že priznal žalobkyňi trovy konania v uplatnenej výške, a to v celkovej sume 24.943,19 Eur, ktoré trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, keď základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia. Aj keď žalobkyňa mala úspech len v časti, rozhodnutie o výške plnenia záviselo jednak od znaleckého posudku, ako aj od úvahy súdu, a preto súd žalobkyňi priznal náhradu

trov konania, vyčíslenej z priznaného plnenia. Výrok o trovách štátu oprel súd o ustanovenie § 148 ods. 1 OSP

7. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná 1/ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť napadnuté rozhodnutie. Po citácii § 470 ods. 1 CSP vyčítala súdu, že ak súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania, dňa 28. júla 2016 v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, t.j. právneho predpisu, ktorý bol nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku (už) od 1. júla 2016 zrušený, je takéto rozhodnutie nesprávne. Mala za to, že ak súd rozhodoval podľa nesprávneho právneho predpisu, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, lebo nespĺňa náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Žalobkyňa namietala hodnotu veci uvádzanú konajúcim súdom, ako aj žalobkyňou. Hodnota veci činila 128.400,70 Eur a nie 120.400,70 Eur, ako to uviedol súd prvej inštancie a ako to uviedla žalobkyňa pri vyčíslení náhrady trov konania. Vychádzajúc z hodnoty veci 3.868.199,48 Sk je základná tarifná odmena za úkon - podanie žaloby zo dňa 13. novembra 2003 vo výške 20.386,40 Sk a nie 20.391,- Sk, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Namietala aj priznanie náhrady trov konania za písomné podanie súdu zo dňa 31. marca 2006, o ktorom žalovaná 1/ nemá vedomosť. Uvedené podanie súd vo svojom rozhodnutí bližšie nešpecifikoval, a tak žalovaná nevedela posúdiť, či ide o podanie vo veci samej, a či priznanie náhrady za tento úkon je dôvodné.

8. Zároveň žalovaná namietala aj priznanie náhrady trov konania za písomné podania súdu označené ako - návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011, opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra 2012, sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26. októbra 2012, ktoré nie sú úkonmi vo veci samej, pretože smerovali voči postupu súdu v prejednávanej veci, a takto vynaložené trovy v žiadnom prípade neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

9. Žalovaná nesúhlasila s priznaním náhrady trov konania za účasť zástupcu žalobkyne na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava, dňa 15. novembra 2012, ktoré sa nemalo uskutočniť, lebo konajúci súd nedoručil predvolanie na pojednávanie žalovanej v 1/ najmenej 5 dní vopred, t.j. pred dňom, keď sa malo pojednávanie konať. Žalovaná 1/ faxovým podaním upovedomila nielen súd prvej inštancie, ale aj právneho zástupcu žalobkyne, že nemala vykázané doručenie predvolania včas a že navrhla odročiť pojednávanie.

10. Namietala aj nepreskúmateľnosť náhrady cestovného, lebo z vyúčtovania nie je zrejmé akým motorovým vozidlom sa právny zástupca žalobkyne prepravoval na pojednávania z Košíc do Rožňavy, a preto nie je možné si overiť spotrebu a ani cenu paliva, a tým overiť aj správnosť priznanej náhrady cestovného.

11. Pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia za všetky porady s klientom uvádzané v priebehu konania, je rozhodnutie nepreskúmateľné, lebo nie je zrejmý dôvod porád ani doba trvania jednotlivých porád, čím nie je možné overiť správnosť rozhodnutia okresného súdu.

12. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení na odvolanie žalovanej navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011, opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra 2012 a sťažnosť adresovaná predsedovi súdu, sú podľa žalobkyne úkonmi právnej pomoci, ktoré boli poskytnuté účelne. Konanie trvalo 13 rokov a v priebehu konania dochádzalo k prietahom v konaní. Pojednávanie zo dňa 15. novembra 2012 bolo súdom riadne nariadené a právny zástupca žalobkyne sa ho riadne zúčastnil a vynaložil náklady s tým spojené. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovanej v 1. rade, že v časti priznania náhrady cestovného je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Rozhodnutie obsahuje údaj o dĺžke trasy vykonanej právnym zástupcom žalobkyne za účelom účasti na jednotlivé pojednávania, osobitne pri každom termíne pojednávania je uvedený údaj o spotrebe pohonných hmôt, a taktiež aj údaj o cene za liter paliva. Pokiaľ ide o odmenu za úkony spočívajúce v jednotlivých poradách s klientom, všetky boli uskutočnené účelne, a to s prihliadnutím na dĺžku súdneho konania a jeho komplikovaný priebeh. Porady s klientom boli zdokumentované zápisnicami z porád podpísanými žalobkyňou, z ktorých je zrejmý aj ich obsah a účelnosť.

13. Žalovaná 1/ v písomnom vyjadrení na vyjadrenie žalobkyne uviedla, že návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 3. októbra 2011, opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26. septembra 2012 a sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26. októbra 2012 nie sú úkonmi vo veci samej, za ktoré by patrila náhrada voči neúspešnému účastníkovi. Odôvodnenie neúčasti na pojednávaní dňa 15. novembra 2012 tým, že bol právny zástupca žalobkyne riadne predvolaný, nevyvracia obranu žalovanej v odvolaní. Ani vyjadrenie žalobkyne, čo do času, dôvodu a doby trvania jednotlivých porád, neumožňujú overiť správnosť rozhodnutia konajúceho súdu. Vo vyjadrení žalobkyne, ako aj v rozhodnutí súdu absentuje dôležitý údaj - špecifikácia motorových vozidiel, ktorými sa právny zástupca žalobkyne, resp. jeho substitúti prepravovali z Košíc do Rožňavy a späť. Spotreba pohonných hmôt je viazaná na druh a typ (konkrétneho) motorového vozidla.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej 1/ ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvej inštancie k takej vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto prípade ide o iné vady, ktoré by mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia (§ 365 písm. d/ CSP). Vada konania vymedzená v § 365 ods. 1 písm. d/ CSP je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj Článok 46 a nasl. Ústavy SR a Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, Séria A č. 303-17) Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu SR (Nález z 12.5.2004 sp.zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred súdom prvej inštancie v prejednávanej veci v napadnutom výroku o trovách konania.

17. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie svoj výrok o náhrade trov konania odôvodnil tým, že po preskúmaní „vyúčtovania“ trov právneho zástupcu žalobkyne prevzal toto vyúčtovanie do dôvodov súdneho rozhodnutia argumentujúc tým, že podľa § 142 ods. 3 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnnej časti alebo aj rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. V takomto prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V ďalšom súd len konštatoval, že priznal žalobkyňi trovy konania v „uplatnenej“ výške, a to v celkovej sume 24.943,19 Eur, ktoré trovy právneho zastúpenia sú „vyčíslené“ v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení.

18. Odvolací súd sa s touto argumentáciou súdu prvej inštancie nestotožnil.

19. Z obsahu spisu a osobitne z odvolania žalovanej 1/ vyplýva, že opodstatnená je námietka žalovanej v 1. rade, že hodnota veci má správne činiť 128.400,70 Eur, t.j. 3.868.199,4 Sk. Z tejto hodnoty mala byť vyčíslená tarifná odmena za jeden úkon právnej služby.

20. Treba ale poznamenať, že nepatričná je námietka žalovanej 1/ ohľadom odmeny za písomné podanie žalobkyne zo dňa 31.3.2006, lebo ide o stanovisko žalobkyne k vyjadreniu žalovaného v 2. rade zo dňa 22.3.2006, v ktorom sa žalobkyňa podrobne vyjadruje ako k skutkovej, tak aj k právnej stránke veci. Uvedené stanovisko žalobkyne bolo doručené súdu dňa 5.4.2006.

21. K výhradám žalovanej 1/ ohľadom priznania náhrady trov konania za písomné podania adresované súdu, označené ako návrh na pokračovanie zo dňa 3.10.2011 (k tomu odvolací súd uvádza, že toto podanie sa v spisovom elaboráte nenachádza), opakovaný návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26.9.2012 a sťažnosť predsedovi súdu zo dňa 26.10.2012 nie sú úkonmi vo veci samej a za tieto úkony nemožno priznať náhradu trov konania.

22. Pre úplnosť odvolací súd poznamenal, že písomné podanie zo dňa 29.10.2012 - sťažnosť adresovaná predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní, sa v spisovom elaboráte nenachádzali, ale v spisovom elaboráte sa nachádza vyjadrenie sudkyne JUDr. Jarmily Dušákovéj k sťažnosti na prietahy v konaní sp.zn. 8C 83/2011, doručenej dňa 2.11.2012.

23. Odvolací súd poznamenal, že v spisovom elaboráte sa nachádza aj odpoveď podpredsedu Okresného súdu v Rožňave, ktorý označil sťažnosť žalobkyne za neopodstatnenú.

24. Pokiaľ ide o odmenu za „pojednávanie“ na Okresnom súde Rožňava dňa 15.11.2012, k tomu odvolací súd uviedol, že právny zástupca žalobkyne nebol prítomný na pojednávaní dňa 15.11.2012. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 15.11.2012 je konštatovaná neprítomnosť a ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalobkyne. Ak právny zástupca žalobkyne nebol prítomný na pojednávaní dňa 15.11.2012, nepatrí mu nielen odmena za (ne)účasť na pojednávaní dňa 15.11.2012, ale ani náhrada cestovného za uvedený deň.

25. Odvolací súd zároveň dal za pravdu žalovanej v 1. rade, že nepreskúmateľné sú náhrady cestovného, právneho zástupcu žalobkyne z miesta jeho sídla do miesta, kde sa uskutočňovalo pojednávanie, lebo neoznačil typ motorového vozidla, ktoré bolo použité na cestu zo sídla organizácie do miesta, kde sa uskutočňovali pojednávania vo veci.

26. Odvolací súd sa priklonil aj k názoru odvolateľky, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za všetky porady s klientom uvádzané v priebehu konania sú nepreskúmateľné, lebo nie je uvedené miesto, kde boli tieto porady uskutočnené. Žalobkyňa má v zápisniciach uvedené bydlisko Z. Z., M. XXX/X, aj keď súdu bolo oznámené, že prechodne býva v L.. Všetky zápisnice z porád majú rovnaký text, až po „predmet porady“. Aj tento predmet porady je identický v zápisniciach zo dňa 27.2.2009, 17.10.2012 a 19.1.2015. V uvedených zápisniciach je predmet porady vymedzený textom :

- oboznámenie klienta s doterajšími úkonmi advokáta (bez ich bližšej špecifikácie),
- oboznámenie klienta s ďalšími predpokladanými úkonmi vo veci samej. V označených zápisniciach sa menil iba dátum a čas trvania porady.

27. Odvolací súd ďalej konštatoval, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplývalo to, ktoré z uvedených právnych úkonov považoval súd za dôvodne uplatnené a najmä potrebné na účelné uplatňovanie práva žalobkyne pred súdom.

28. Aj keď súd rozhodoval o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., bol povinný (vždy) skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešnou stranou sporu, resp. jej právnym zástupcom vo vyúčtovaní. Trovy konania potrebné na účelné uplatnenie práva nemožno posudzovať ako celok, aj keď strana sporu má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon je treba posudzovať samostatne.

29. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

30. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konanie, sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana v konaní vynaložila, resp. vyčíslila, ale iba trov konania vymedzených v § 251 CSP, t.j. trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, a účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Pomer úspechu (miera úspechu) je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Úspešná strana má teda nárok na náhradu trov konania v rozsahu svojho úspechu (čiastočného alebo plného) v spore.

31. Odvolací súd zdôraznil, že aj keď žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný, môže jej súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mala neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

32. Tento názor platí aj podľa platnej a účinnej úpravy trov konania podľa Civilného sporového poriadku.

33. Krajský súd v Košiciach uložil súdu prvej inštancie vo svojom zrušujúcom uznesení rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, lebo doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o trovách konania.

34. Súd v uznesení rozhodne len o základe nároku na náhradu trov konania, a po právoplatnosti tohto uznesenia bude splnená zákonná podmienka, uvedená v § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorej bude môcť súdny úradník rozhodnúť o výške trov.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník aplikujúc § 251 CSP. Záver súdu prvej inštancie o účelnosti alebo neúčelnosti vynaložených trov sa bude týkať jednotlivých úkonov právnej služby poskytnutej advokátom pri uplatňovaní práva - strany sporu - žalobkyne (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.6.2013 sp.zn. 2 M Cdo 16/2012).

36. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Zároveň uložil súdu prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a v rozhodnutí sa vyporiadať aj s námietkami žalovanej 1/, uvedenými v odvolaní a to jednak ohľadom početnosti jednotlivých úkonov, ako aj účelnosti vynaložených trov konania uplatnených právnym zástupcom žalobkyne.

38. Súd v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 332/2017 zo dňa 24. 8. 2018 rozhodol o trovách predmetného konania tak, že žalobkyňu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Je potrebné poznamenať, že predchádzajúci procesný predpis (zákon číslo 99/1963 Zb. OSP) vo svojom ustanovení § 142 ods. 3/ výslovne upravoval, že ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu, mala strana nárok na plnú náhradu trov konania, aj pokiaľ bola v spore čiastočne neúspešná, kým v súčasnosti platný sporový poriadok takéto ustanovenie nemá a zákonodarca od tohto usporiadania ustúpil. V právnej teórii a už aj v právnej praxi sa však takéto nazeranie na zmenu procesnej úpravy neujalo na podklade názoru, že nová procesná úprava predstavuje len iný spôsob legislatívneho vyjadrenia, inak rovnakého normatívneho usporiadania. Tento názor je vystavený na premise, že pokiaľ výška plnenia závisí na úvahe súdu, alebo na znaleckom posudku a strany nevedia výsledok sporu ovplyvniť a preto prípadné nevyhovenie žalobe v celom jej rozsahu, nemožno považovať za čiastočný neúspech (Komentár k Civilnému sporovému poriadku, Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s., strana 926). Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2/ CSP (pomer úspechu). Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo), alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž add absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu, alebo znaleckej činnosti. Premietnutím tohto spôsobu nazerania na prejednávaný prípad súd má za to, že pokiaľ je výška odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia v konečnom dôsledku výsledkom úvahy súdu o primeranosti náhrady v jej základnom bodovom hodnotení a zároveň tiež aj v jej do úvahy prichádzajúcom zvýšení, možno mať za to, že nepriznanie zvýšenia tejto náhrady popri základnom odškodnení nepredstavuje čiastočný neúspech žalobcu a tak je namieste v rozhodnutí o trovách konania aplikovať ustanovenie § 255 ods. 1/ Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania, podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňu taktó vzniklo právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 CSP), keďže ten, ako je uvedené vyššie, sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobkyňa bola nepochybne v predmetnom konaní plne procesne úspešná, čo do základu, výška plnenia závisela od úvahy súdu, ktorú žalobkyňa nemohla nijako predvídať, pretože to objektívne nie je možné. Zamietnutá časť žaloby teda nie je prejavom procesného úspechu žalovaných, alebo iba dôsledkom úvahy súdu. Žalobkyňu je preto nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú, keďže mala plný úspech, čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu závisela od úvahy súdu, resp. aj znaleckého posudku. Z uvedených dôvodov súd žalobkyňu priznal náhradu trov konania z prisúdenej sumy, avšak v plnej výške, s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1/ CSP, ktoré ustanovenie vyjadruje základnú zásadu uplatňovanú pri náhrade

trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu).

39. Z vyššie uvedených dôvodov, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

40. Podľa § 262 ods. 1/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2/, cit. ustanovenia o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

41. S poukazom na vyššie citované ustanovenie o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu.